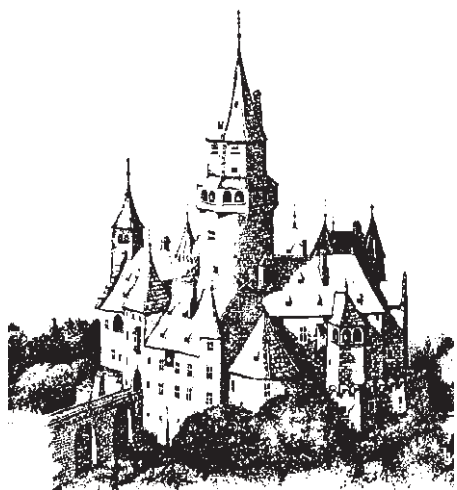

Bouzovské noviny

duben 2021

č. 2/2021

Vážení spoluobčané,

máme za sebou první tři měsíce v roce 2021. Bohužel vzhledem k nepříznivé epidemiologické situaci stále platí různá omezení, které nám znepříjemňují běžný život. Doufejme, že v dalším období se přijatá opatření rozvolní a hlavně naše děti budou mít možnost se vrátit do školních lavic.

Díky pěknému jarnímu počasí provádíme postupně úklidy veřejných prostranství a prořezávky vzrostlých stromů. Bohužel se nedají organizovat brigády spojené s jarním úklidem, které by pomohly tyto práce urychlit. Přesto patří poděkování všem, kteří se snaží pomoci s úklidem prostranství před rodinnými domy. Zvláště po skončení letošní dlouhé zimy je práce mnohem víc. Krátce k aktuálním tématům.

Pokračují práce na projektové dokumentaci Čističky odpadních vod Bouzov, Podolí, Jeřmaň a Vodovod Hvozdečko, Kovářov. Pokud se týká ČOV, tak v měsíci dubnu budou postupně navštíveny všechny rodinné domy pracovníky projekční kanceláře a dopřesní se místa pro instalaci čerpacích jímek včetně zaměření. Tímto bych chtěl všechny majitele objektů vyzvat, aby umožnili těmto pracovníkům vstup na pozemek a vstřícnost jednání.

Provádíme výběrové řízení na nákup nových kontejnerů na tříděný odpad a vybudování, resp. doplnění sběrných míst v jednotlivých místních částech.

Pokračují restaurátorské práce spojené s opravou dvou křížů – Bouzov a Jeřmaň. V této souvislosti připravíme ve spolupráci s místními občany místo, kde bude přemístěn stávající kříž u bytovky v Bouzově.

Pokračují práce na změně územního plánu obce č. 3. Jde především o rozvoj dalších ploch na bydlení. Sešla se řada požadavků od firem a občanů na provedení různých změn. Tyto žádosti se budou postupně řešit a posuzovat ve spolupráci s projektantem. Výsledkem tohoto procesu bude vlastní projednávání se všemi dotčenými orgány. Tento proces nebude jednoduchý, ale doufáme, že se dospěje ke zdárnému konci. V této souvislosti také řešíme směny některých pozemků se státními orgány.

Zastupitelstvo obce na svém jednání schválilo mimo jiné i rozpočet obce na rok 2021. Jak už bylo zmíněno v minulém vydání našich novin jde o rozpočet, který má celou řadu neznámých a vše bude záležet na sdílených daních, které dostáváme ze státního rozpočtu. I přes tuto složitou situaci budeme řešit úpravu kanalizace v Bouzově, Olešnicích, Kozově, úpravu účelové komunikace v Bouzově a Jeřmani. Dokonče-ny budou i práce spojené s čištěním potoka v Podolí.

Pokračují práce spojené s havarijním stavem vodovodních rozvodů na Domu seniorů v Bouzově a podobné problémy se začínají objevovat v budově Zdravotního střediska v Bouzově a na bytovce u základní školy.

Bohužel do dnešního dne nemáme žádné zprávy týkající se našich žádostí o dotace na rok 2021. Od toho se bude odvíjet možnost řešení dalších úprav v jednotlivých obcích. Nicméně určitě budeme připravovat projekt vybudování nového chodníku z Bouzova na místní hřbitov, který by měl být dokončen v letošním roce tak, abychom mohli v příštím roce žádat o dotaci. O dalších možných žádostech týkajících se dotačních programů Vás budeme postupně informovat.

Je třeba se také zmínit o naší společnosti Bouzovské lesy, s.r.o. Je nám všem jasné, že současný stav v tomto sektoru je velmi složitý a náročný. Náročný pro naše pracovníky, kteří tuto problematiku řeší v čele s jednatelem Ing. Miroslavem Půrem. Společně doufejme, že se situace bude postupně zlepšovat a časem se dostane do normálního režimu.

Závěrem bych chtěl touto cestou poděkovat našemu praktickému lékaři MUDr. Jaroslavu Čampišovi za práci, kterou pro nás všechny odvádí v této nelehké době a popřát mu hodně zdraví.

Ing. Zdeněk Foltýn
starosta

SBĚR NEBEZPEČNÝCH A VELKOOBJEMOVÝCH ODPADŮ

je plánován **na sobotu 5. 6. 2021**. Realizace sběru je opět závislá na vývoji epidemiologické situace a nařízeních vlády. O konání sběru velkoobjemového odpadu budou občané informováni prostřednictvím obecního rozhlasu, obecních vývěsek a na webových stránkách obce.

Upozorňujeme majitele rekreačních objektů na povinnost úhrady poplatku za odvoz komunálního odpadu ve výši 550 Kč/rok za objekt, v němž není přihlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba. Poplatek je možné uhradit hotově/platební kartou na pokladně OÚ Bouzov nebo převodem na účet č. ú. 1801694369/0800, v.s. 1337+číslo domu, do poznámky je vhodné uvést majitele domu.

V rámci spolupráce s našimi technickými pracovníky žádáme občany, aby zelené kontejnery na bioodpad plnili pouze po horní hranu kontejneru. Pokud je kontejner naplněn přes hranu, dochází při nakládce k vysypání jeho obsahu na zem a při jízdě pak obsah odlétává. V takových případech pak naši zaměstnanci musejí tento (nepořádek) uklízet a dochází tak ke zbytečnému časovému zdržení. Věřte, že pokud kontejner naplníte tak jak máte, jej vyvezeme a přivezeme nový (prázdný). Děkujeme za pochopení a vzájemnou spolupráci.

KVĚTEN

Pan Vladimír Hanzlík
Paní Marta Krylová
Pan Josef Kolomazník
Paní Marta Knödllová
Pan Petr Spáčil
Paní Alena Vlčková
Pan Ladislav Dvořáček
Paní Irena Bártová
Pan Bořivoj Grohmann
Pan Aleš Kopečný
Paní Jaroslava Koutná
Pan Jaroslav Vařeka
Paní Květoslava Ženožičková
Pan Ladislav Nemrava
Pan Josef Otava

ČERVEN

Paní Libuše Malínková
Pan Vladimír Vaněk
Paní Rozalie Tejkalová
Pan Antonín Komárek
Pan Ivo Mrázek
Paní Jana Hvastová
Paní Stanislava Putíková
Paní Jiřina Kráčmarová
Pan Miroslav Spurný
Pan Bořivoj Grác
Paní Helena Pospíšilová
Paní Helena Kamlerová
Pan Josef Skřivánek
Paní Žofie Kunčarová
Paní Anna Nýdrlová

Občané Obce Obectova si mohou pytle na plasty a tetrapaky vyzvedávat u pana Spurného.

Žádáme občany, aby do kontejnerů na biologický odpad nevhazovali celé stromy a keře. Je třeba je rozřezat a nakrátit!!!

Sčítání lidu 2021

národnost:

MORAVSKÁ

jazyk:

MORAVSKÝ

[f @ /morava1918](https://www.morava1918.cz)

WWW.MORAVA1918.CZ

Vážení spoluobčané,

na začátku mého bloku informací bych Vás rád pozdravil a popřál Vám pohodové jarní dny.

Touto cestou Vás chci informovat o následujících skutečnostech:

- Rostoucí zájem o obecní byty: OÚ eviduje mnoho žádostí o obecní byty. Poptávka však mnohonásobně převyšuje naše možnosti. Vzhledem k tomu, že některé žádosti jsou několik roků staré, došlo k přepracování systému evidence žádostí a přidělování volných bytů. Podstatná změna bude spočívat v době trvání žádosti. Předmětná žádost bude vždy evidována po dobu daného kalendářního roku, tj. vždy do 31. prosince. Pokud bude mít žadatel dále zájem být v seznamu žadatelů o obecní byt, bude muset „prodloužit či obnovit“ svoji žádost písemnou formou nebo telefonicky, a to nejpozději do 15. ledna nového kalendářního roku. V případě že takto neučiní, bude jeho původní žádost vyřazena.

Co se týče doposud podaných žádostí o byt, tak veškeré žádosti podané do konce roku 2020 budou muset žadatelé obnovit či prodloužit, a to do 30. dubna 2021. Žádosti podaných v tomto kalendářním roce (od 01. 01. 2021 – do současné doby) se nutnost prodloužení či obnovení žádosti netýká.

- Změna územního plánu: V únorovém vydání Bouzovských novin jste byli informováni o tom, že Zastupitelstvo obce Bouzov rozhodlo o změně územního plánu č. 3. Zároveň jste byli vyzváni, abyste jakékoliv připomínky či žádosti zaslali na obecní úřad v době co nejkratší, aby bylo možné je předat zpracovatelům územního plánu. Do současné doby nám bylo doručeno několik žádostí a návrhů.

Touto cestou Vás informujeme o tom, že **poslední termín podání předmětných návrhů a žádostí ve věci změny územního plánu č. 3, byl stanoven do 30. dubna 2021.**

V této souvislosti bychom chtěli informovat, že v rámci plánované změny usiluje Obec Bouzov o to, aby se alespoň částečně uspokojila poptávka po stavebních pozemcích, neboť evidujeme mnoho žádostí mladých rodin o možnost získání stavební parcely za účelem řešení jejich bytové situace. Za Obec Bouzov mohu sdělit, že nás tento zájem těší a bude se snažit vytvořit dost prostoru, abychom uspokojili co nejvíce zájemců.

- Sběr použitého oleje: V loňském roce jsme Vás informovali o možnosti bezplatné likvidace použitého rostlinného oleje z domácností. Na sběrná místa byly umístěny zelené separační nádoby o velikosti 120 l s oranžovým víkem a vhozovým otvorem, kdo kterého se vhadují PET lahve s použitým olejem. Opakovaně jsme zaznamenali, že do separačních nádob na olej jsou vhadzovány i jiné odpadky, sklenice či jiné otevřené nádoby s olejem apod.

Žádáme Vás o dodržování pokynů – použitý olej přelévat do PET láhví a tyto lahve řádně (pevně) uzavřít, do separačních nádob na olej vhadzovat pouze pevně uzavřené PET lahve s olejem, a ne žádný jiný odpad.

V případě, že se tyto pokyny dodržovat nebudou, bude pro nás odvoz a likvidace použitého rostlinného oleje zpoplatněna.

- Veřejné prostranství: Opakovaně Vás informujeme o tom, že nás stále trápí je problém s úklidem veřejného prostranství. Je opravdu smutné, že musíme o tomto problému stále informovat nebo Vám dokonce vysvětlovat, k čemu slouží odpadkové koše.

Stejně tak pořád dokola apelujeme na pejskaře, aby uklízeli po svých psech. Veřejné prostranství neznečišťují jen psi volně pobíhající (bez dozoru), ale také psi, které majitelé venčí na vodítku. Je nepochopitelné, že majitel nechá svého psa vykonat potřebu třeba i na chodníku, následně bez jakéhokoliv studu z místa odchází a „ho*no“ nechá ležet. Tito naši spoluobčané by se měli nad svým jednáním zamyslet.

- V souvislosti s výše uvedeným odstavcem bych chtěl apelovat i na návštěvníky našeho hřbitova, převážně jeho spodní části. Je neuvěřitelné, jaký nepořádek se nachází za hřbitovní zdí, kde se valí stovky vyhořelých svíček, mikrotenové tašky, zbytky věnců či květin apod.

Nerozumím tomu, že někdo může přijít uctít památku svým zemřelým příbuzným a blízkým, zapálí jim svíčku a hrob uklidí tak, že bez studu vyhází vypálené svíčky a jiný „nepořádek“ přes hřbitovní zeď.

Mgr. Bc. Dušan TEJKAL
místostarosta obce

PODĚKOVÁNÍ

V posledních týdnech jsem osobně hovořil s mnoha místními občany, kteří velice pochvalně hovořili o činnosti

pana MUDr. Jaroslava Čampiše,

zejména o jeho aktivnímu a profesionálním přístupu ke svým pacientům v době koronavirové pandemie, jeho obětavosti a vstřícnosti, ale také o jeho neúnavném nasazení. Tuto skutečnost o činnosti pana doktora mi byla také doručena i ze strany některých zastupitelů, kteří mě požádali, abych touto cestou vyslovil poděkování panu doktorovi jejich jménem a jménem všech spokojených spoluobčanů.

Za Obec Bouzov a za všechny výše uvedené spoluobčany, bych rád touto cestou poděkoval panu MUDr. Jaroslavu Čampišovi za jeho aktivní nasazení v době této pandemie, zejména za jeho lidský a profesionální přístup směrem k našim spoluobčanům.

Mgr. Bc. Dušan TEJKAL
místostarosta obce

Hospodaření v lesích spravovaných společností Bouzovské lesy s.r.o. v roce 2020.

Vážení občané, dovoluji vám seznámit s průběhem roku 2020 v lesích ve vlastnictví obcí Bouzov, Luká, Hvozd a Ludmírov. Lze konstatovat, že průběh roku byl po delší době z hlediska působení vlivů přírody (vlhkostní poměry a působení abiotických činitelů), konečně poměrně příznivý. V měsíci dubnu sice spadl pouze 1 mm srážek, další průběh roku byl však vlhkostně příznivý. Uvedené faktory spolu s teplotou měly zásadní vliv na zmírnění šíření kůrovcové kalamity.

Celkem jsme vytěžili 25082 m³ dříví, přičemž jehličnatá těžba činila 23814 m³. Nahodilá těžba byla 24899 m³, což představuje 99%. Výše uvedené množství svědčí o mírném poklesu (o 2252 m³) oproti předchozímu roku 2019. Z již zmíněných nahodilých těžeb připadlo na hmyzovou (kůrovec) 18933 m³, zelenou (zlomy a vývraty) 4926 m³ a ostatní 1040 m³. Z kalamitního dříví nám ke konci ledna zbývalo zpracovat posledních cca 1200 m³.

Co se týká pěstebních prací, největší objem z hlediska financování představovalo zalesňování. Bylo vysazeno celkem 207 tis. sazenic na ploše cca 30 ha (včetně vylepšování). Co se týká zastoupení dřevin, nejvýznamnější byl buk (85 tis.) a dub (48 tis) ks. Smrku bylo vysazeno cca 36 tis. Z dalších dřevin byly zastoupeny klen, lípa, borovice, jedle, douglaska a modřín. Z dalších pěstebních prací bych chtěl zmínit zhotovení cca 16 km oplocenek, ožnutí cca 100 ha kultur a nátěr 214 tisíc sazenic proti okusu zvěří.

Hospodářský výsledek roku 2020 nám umožní vyplacení nájemného vlastníkům ve výši 5 200 000 Kč při vytvoření rezervy na pěstební činnost ve výši 6 700 000 Kč. Je třeba říct, že k tomu velkou měrou přispěly dotace z MZe na zmírnění kůrovcové kalamity, které činily 15,36 mil. korun. Nabízí se srovnání vývoje nájemného na 1 ha za poslední 4 roky s celostátním průměrem. Průměrné nájemné v ČR za roky 2017 až 2019 je 2148 Kč na 1 ha lesa. U naší firmy je průměr 2317 Kč na 1 ha (včetně započítání údajů za rok 2020). Za 9 let existence firmy tak činí celkové nájemné pro vlastníky 52 509 282 Kč. Průměr na 1 ha se tak pohybuje kolem 3500 Kč na 1 ha (výměra obhospodařované plochy se v průběhu let 2012 až 2020 měnila).

Ne na všechny ekonomické ukazatele měly výše uvedené vlhkostní poměry příznivý vliv. Za všechny uvádím zvýšené náklady na údržbu cest a svážnic a také na ochranu kultur proti bušení. Na údržbu cest a svážnic jsme v roce 2020 utratili 663 tisíc korun a na ochranu proti bušení asi 735 tisíc korun.

Závěrem bych chtěl sdělit, že další vývoj hospodaření se bude odvíjet od dalšího nárůstu (nebo útlumu) nahodilých těžeb. V případě příznivého vývoje bychom se chtěli vrátit k „normální“ výši těžeb, kterou jsme hned v prvním roce platnosti LHP byli nuceni překročit o cca 10 000 m³.

Miroslav Půr, jednatel společnosti

BOUZOVSKÝ PATRIOT

Vzpomínka na mého bratra Ferdinanda Mayera

Starých rodáků ubývá, a tak si dovoluji napsat pár řádků ze života mého bratra Ferdinanda, který nás náhle opustil 25. února 2021, ve věku nedožitých osmdesáti let.

Narodil se v Bouzově v roce 1941 v domě č. 78 jako čtvrtý ze šesti dětí. Vyrůstal v rodině, kde byl obklopen láskou rodičů i sourozenců. Byl vychováván ve víře v Boha, stal se ministrantem v bouzovském kostele. Po dokončení povinné školní docházky se pro své přesvědčení nedostal na žádnou střední školu, a proto se vyučil zedníkem. Po vyučení dostal umístěnku do Břidličné. Po vojenské základní službě nastoupil u Pozemních staveb v Olomouci. Do Bouzova se často vracel za svými rodiči, kterým pomáhal v jejich hospodářství. V Olomouci se seznámil se svou budoucí manželkou Evou, se kterou založil rodinu. Po roce 1968 mu bylo umožněno vystudovat stavební průmyslovku. Stal se mistrem. Pro svou přátelskou povahu byl všemi oblíben. V pracovním postupu mu zabránilo to, že nebyl členem KSČ. Později mu byla nabídnuta práce na opravách velvyslanectví a odjel tak pracovat do ciziny. Mistra na těchto stavbách dělal sám sobě a pro svoji dovednost (uměl více řemesel – obkladač, elektrikář, instalatér atd.) se zaměstnavateli hodil, protože ušetřil

další pracovní síly. Pracoval v mnoha zemích Evropy, také v Tunisu či Mexiku. V rodné ČR pomáhal v rodině a všem, kteří jej požádali o radu či výpomoc. Žil skromně, většinu produktivního života bydlel v družstevním bytě. Později zrekonstruoval rodný dům a na důchod se tak vrátil do Bouzova. Žil pro rodinu, své tři děti a šest vnoučat. I přes zdravotní potíže byl šťastný ve své rodině, s přáteli a známými.

Umírá v rodném domě a je pohřben v rodinném hrobě. Komu z nás se to podaří?

Zcela naplnil nápis nad hřbitovním vchodem „Mám, co jsem dal druhým“.

Touto cestou bych chtěla poděkovat všem, kteří se přišli s mým bratrem rozloučit nebo si vzpomněli modlitbou.

Sestra Jitka Ferdinandová, rozená Mayerová

Doslov:

Nevím, možná by bratr nebyl rád, že o něm v těchto novinách píšu. Ale třeba bude tento článek impulsem pro ostatní, aby napsali o svých příbuzných, kteří již nejsou mezi námi, nebo mezi námi žijí, a přece byli nebo jsou každý svým způsobem výjimeční. A jistě jich není málo!

TŘÍDÍŠ, TŘÍDÍM, TŘÍDÍTE?

Již jako malého kluka mě přirozeně napadlo, když jsem si hrál s věcmi ve sklepě, který sloužil jako taková širokospektrální dílna, že všechno co kolem sebe vidím, musí mít nějaký systém. Krabíčky a nádoby plné různorodého obsahu mě iritovaly natolik, že už tenkrát jsem měl neodolatelný pocit všechno to harampádí nějak roztrdit. Šroubky ke šroubkům, hřebíčky k hřebíčkům. Když máte krabiček hodně, pak to můžete rozdělit i dle velikosti. Nikdo mě to neučil ani nenařizoval. Bavilo mě to, měl jsem pocit, že to má smysl, připadal jsem si užitečný.

Nepotřebný papír jsem snaživě ukládal na jedno místo, vše pečlivě prohlídnul, abych snad nevyhodil do sběru něco důležitého či snad co by mohlo být ještě k užitku. Často se běžně stává, že doma v hromadě různého papíru končí kde co. Člověk si v okamžiku řekne - jen si to tu na chvilku odložím. V tu chvilku si odskočím na toaletu, uvařím si čaj, poté v zamyšlení odložím na stejné místo kde co dalšího a důležitý dokument mizí nenávratně v hromadě sběrového papíru. Takto běžně lidi přicházejí o rodné listy, vysvědčení, pracovní smlouvy a kdo ví co ještě. Když nebudu počítat dokumenty a podobná lejskra, vykoulka na mě jednou i dvoustekorunová bankovka. To už bylo v pozdější době, tenkrát byla v oběhu jako první bankovka z těch, co známe dodnes. Všichni jsme si ji prohlíželi jako relikvii a nemohli se nabažit její krásou. Vůbec tyhle bankovky jsou nádherné svým výtvarným zpracováním, tematikou i grafickým provedením. V pozdějších letech, dostala naše pětisetkorunová bankovka ocenění ve světě jako Nejkrásnější bankovka roku, jistě právem. Oldřich Kulháněk byl opravdový mistr svého řemesla. Smekám klobouk a klaním se až k zemi! Tenkrát ta naše dvoustovka zažila ten osud, že byla založena v hromadě papíru, odsouzena místo oběhu, na poslední cestu recyklace, či snad žehu. Usmálo se na ni štěstí, poté i já na ni, tak od té doby prohlížím všechno z těch hromad a krabic ještě pečlivěji, nejlépe vícekrát.

Když se ještě vrátím do dětství, do té moji první hromady papíru, která ve sklepě zabírala poctivě veškeré volné místo, tak jsem se rozhodl, že papír odvezu do sběru. Naložený vozíček byl větší než já, jel jsem do té sběrný myslím i nadvakrát a dodnes si pamatuju, že jsem utržil celkem padesátšest korun a připadal jsem si jako pán. V osmdesátém roce to bylo hodně peněz. Mohl jsem si koupit zmrzlinu, hodně zmrzliny, limonádu takovou jakou jsem si vybral a nikdo mi do toho nemohl mluvit. Byly to asi moje první vydělané peníze. Tenkrát mi třídění odpadu dávalo smysly hned dva. Udělá se pořádek a při troše snahy mám i sladkou odměnu.

Odstupem času se vaše vidění světa, tedy vidění toho co je na světě správně a co už ne, moc nemění. Naivně si myslím dodnes, že důvod třídění odpadu má smysl hlavně v tom, abychom tu nežili jak na smetišti. Plastový odpad je celosvětový problém, ale rozumný člověk nemá jistě žádný důvod tento druh odpadu ignorovat. V praxi to vypadá tak, že nakumulovaný plast všeho druhu, ukládaný ve žlutých kontejnerech a igelitových pytlích se sváží firmám, které se zabývají tříděním. Plastový odpad se vytrídí více či méně dokonale, podle úrovně

třídící linky. Pěkná surovina se z toho brajglu vybere, použije k recyklaci, tedy zpeněží a se zbytkem se nakrmí spalovna, která to asi i ekologicky spálí a vzniklé teplo jistě taky zpeněží. Princip zajímavý, když se dělá dobře jistě i zmrzliny a limonád to vygeneruje dosti. Lízat zmrzlinu a pít limonádu nebudeme mi, třídíči, ale ta firma, která se o to stará. To beru. Nám musí stačit jen ten dobrý pocit, že ten všudevznikající odpad někdo s naším přispěním zlikviduje. Přijde mi jen trochu podpásovka, že některé firmy co odpad dotřídí, brblají ve smyslu, že to asi není žádný zlatý důl. Nedávno na Čt byla reportáž o třídění odpadu a její následné recyklaci. Měl jsem z toho divný pocit, že naše počáteční snaha odpady třídit, je pro spoustu třídíren jedno velké trápení. Neočekával jsem nějaká slova díků, jako třeba: „Jsme velice rádi, že nám tady kupíte odpady k recyklaci. Máme nevyčerpatelný zdroj suroviny, tím pádem i obživy.“ To nebylo ani náznakem. Rozhovory byly spíš plné sarkasmu a brblání, že výkupní ceny padají a oni, že s tím mají hodně práce. Nejraději by byli, když by z pytlů a žlutých kontejnerů vysypaly jen samé pet láhve, nejlépe bílé. Když to připodobním, jak už to mám ve zvyku, třeba k zemědělství, tak to na mě působí asi takto. Zemědělec má plný kravín krav na mléko a mlékárna to mléko pravidelně odebírá. Mléko je furt mléko. Základní surovina pro hromadu mléčných výrobků všeho druhu. Mlékárna začne brblat a chce snižovat neustále výkupní cenu. Když tam nepochodí, začne přitvrzovat (představa), že mléko už brát nebude, vykupovat bude pouze smetanu. Ale za cenu mléka. Ad absurdum.

V těchto situacích je mi opravdu úzko. Vzpomenu si na svůj obolus mé snahy v podobě 56 korun, z dnešního pohledu dospělého člověka trochu směšné. Bylo to ale poučné pro život, že všechno má smysl, když se to dělá s nasazením a přesvědčením. Těch 56 korun byla pro mě odměna za činnost odhadem tak na celé jaro. O to více mi ta zmrzlina chutnala a možná i na plátkovou žvýkačku značky „Wrigley's“ zbylo. V té době s podivem ve velké cukrárně na olomouckém náměstí ji měli.

Nechci zpochybňovat význam třídění odpadu, spíše naopak. Chci věřit tomu, že většina lidí si s tím hlavu láme a své vyprodukované odpady třídí. V další instanci to ale někde často drhne, čímž na nás prvotříditele nevrhá dobré světlo. Spíš asi stín neschopnosti třídíren, které si neví rady. Aby to nevznívalo moc negativně, nedávno jsem četl reportáž z třídírny odpadu, tuším někde na severu Čech. Tam měli šéfové svojí třídírny jiné „koule“, jiný přístup. Ve svojí svozové oblasti lidi můžou do plastového odpadu vyhazovat hliníkové plechovky od nápojů, konzervy z domácností a drobný kovový odpad. Takže, k hromadám plastových surovin tam mají ještě kupu železného a hliníkového šrotu. Tady je vidět, že když tomu někdo rozumí a chce se, tak to fungovat může.

Na závěr jedno moudro. Není moje, líbí se mi a řídím se jím- „Člověk si má vážit toho co má, ne toho co by mohl mít.“ Přeji všem čtenářům Bouzovských novin hezké jaro a taky už snad normálnější život. Opatrujte se.

Michal Mayer

Uniforma

Zvídavý člověk získává informace o nejrozličnějších událostech nejrozličnějšími cestami. Nejdůvěryhodnější a nejpravdivější se většinou dají zjistit studiem odborné literatury a dostupných dokumentů, ale to se většinou netýká osudů prostých, obyčejných lidí. Bohužel, mnohdy se nedá nic zjistit ani z místních zdrojů – kronik a dalších místních zdrojů. Pátráme-li po osudech těchto lidí, musíme hledat podklady u pamětníků, rodinných příslušníků, avšak tyto informace nejsou mnohdy úplně důvěryhodné a nezbyývá, než si je ověřit z více pramenů.

Asi před padesáti lety jsme se jedno odpoledne po vyučování bavili se svými kolegy o událostech 2. světové války na Bouzovsku a o zapojení místních lidí do protinacistického odboje. A tu se jedna naše kolegyně vytasila s následující zajímavou historkou z šedesátých let. Poněvadž v té době byl na takových školách, jako ta bouzovská byla, naprostý nedostatek učitelů, bylo to tehdy řešeno umístěnkami. Tak mladí nastupující učitelé byli „umístěni“ na příslušnou školu a vedení školy spolu s MNV musel těmto učitelům zajistit ubytování. A tak vzpomínala, jak byli učitelé i učitelky ubytováni na Dolech u Konečných č. p. 26. Jednoho pěkného podzimního večera se vraceli kolegové v „lepší“ náladě z návštěvy místního hotelu. Pravděpodobně chtěli své kolegyně nějak překvapit a tak začali prohlížet skříně, které jim v žádném případě nepatřily. A jeden z nich objevil velmi zajímavé oblečení, hned se do toho oblékl a v plné parádě se představil. Když po zaklepání vstoupil do pokoje učitelek, stál před nimi mladý muž oblečený v uniformě československého vojáka, sloužícího ve Velké Británii. Pro učitelky to byl šok. Nikdo z nich nevěděl, že někdo z tohoto domu sloužil za války ve Velké Británii. Tak na ten večer ta má milá kolegyně vzpomínala. Hned jsem se začal vyptávat na onu uniformu a především mě zajímala barva uniformy. A dověděl jsem se, že modrá. Tak tedy, tento muž musel sloužit u jednotek našeho letectva v R A F. Při současném pátrání jsem však zjistil, že nebyla modrá, ale v barvě khaki, na bundě na levém rukávu nášivka Czechoslovakia a doplněna byla černým baretem. Tedy nesloužil u letectva, ale u čs. tankové brigády.

Po letech začalo mé pátrání po osudech muže z uniformy. Nikde nebylo možno zjistit nic o něm. Kroniky mlčí (víme proč) a nastává detektivní pátrání. Velmi často při něm hraji i velké náhody, jako v tomto případě. Mnohdy máme v hlavě uložené informace a ony se někdy v pravou chvíli připomenou. Jednou jsem se sešel se svou bývalou spolužákyní z litovelského gymnázia a tak jsme probírali kde, co, a až se došlo k tomu: „A kde teď jsi?“, „No, na Bouzově“, ona na to: „Vždyť já tam jezdím k Zákravským, s Mirkou jsem chodila na pedák.“ To nějak zůstalo uloženo v paměti. Asi před více jak s třiceti lety jsem se dal do rozhovoru s paní Zákravskou, která přišla na důchod bydlet do rodného domu. Jednou jsem ji potkal, dal se do hovoru s ní, a mimo jiné jsem se ptal na osud uniformy a jejího bratra. Dostal jsem krátkou informaci, že uniformu má švagrová v Karlových Varech a bratr již nežije. Víc jsem se nedozvěděl.

V posledních letech, kdy jsem pátral po osudech Bouzováků působících za 2. světové války ve Velké Británii, chtěl jsem již zveřejněné vzpomínky doplnit o tomto muži ze zmiňované uniformy. Pomocí kama-

rádky se mi podařilo zjistit adresy rodinných příslušníků a od nich informace o něm.

Zmiňovaný muž se jmenoval Stanislav Konečný narozený 13. 2. 1923 v Bezděkově. Jeho otec téhož jména se narodil v roce 1895 a byl zedníkem, později listonošem. Matka, narozená 1896, se jmenovala Ludmila (rozená Majerová z Bouzova). Spolu se jim narodilo pět dětí, z nichž chlapec Václav po rodinné tragédii zemřel. Nejstarší byla Marie (Zákravská) nar. 1920, Stanislav 1923, Miroslav 1931 a Ludvík 1935. Ve třicátých letech si postavili rodinný domek na Dolech. Standa chodil do Obecné školy na Bouzově, na měšťanku v Lošticích. V Ostravě se vyučil zedníkem a pak začal navštěvovat Střední průmyslovou školu stavební v Přerově. Další jeho život, podobně jako život většiny lidí v bývalé ČSR, byl ovlivněn okupací a pak následující světovou válkou. V roce 1943, kdy se nedostávalo v Německu pracovních sil, byli nařízením či velkou vstřícností ředitelů škol odesíláni studenti středních škol na nucené práce do Německa. Toto postihlo i Stanislava, který byl nejdříve poslán do Německa a potom do okupované Francie budovat a zpevňovat úkryty pro nacistické ponorky, které byly neustále bombardovány spojeneckými letouny. Standa byl odeslán do Bretaně opevňovat objekty ve velmi důležité ponorkové základně v Saint Nazaire.

Pevnost Saint Nazaire – přístav s třemi úkryty pro německé ponorky operující v Biskajském zálivu a Atlantském oceánu. Zde byl zbudován největší suchý dok na opravu velkých válečných plavidel. Tam například směřoval poškozený Bismarck, který byl však potopen. Tento suchý dok byl nenávratně poškozen 28. 3. 1942 pomocí zastaralého torpedoborce Campbeltown, který byl naložen 4 tunami účinné výbušniny. Akce se zúčastnilo 600 členů výsadkového komanda, z kterého se vrátila do Anglie asi jedna třetina, zbývající buď padli, či se dostali do zajetí. Silná exploze zabila přes 280 německých vojáků- především důstojníků a zahynulo i značné množství francouzských civilistů. Suchý dok byl až do roku 1947 mimo provoz.

Kromě tohoto doku byly zde zřízeny velké betonové kryty pro ponorky. První část byla již vybudována v roce 1941 (4 boxy). Postupem času zde bylo vybudováno 14 betonových krytů. Původní strop měl tloušťku 3,5 metru a pak byl zesílen 1,7 m vrstvou železo - betonu na klenbě z ocelových nosníků a poté byl zakryt roštem z masivních betonových kvádrů na 2 m vysokých opěrných pilířích. Přesto, že přístav byl neustále bombardován (hlavně ponorkové boxy), na provoz to nemělo velký vliv. Největší nálet se konal na jaře 1943. Útok se účastnilo 400 spojeneckých bombardérů s velkými ztrátami. Objekt nebyl nijak vážně poškozen. Opravy byly průběžně prováděny. Zajímavostí je, že na ochraně tohoto objektu se podílely i pancéřové zvony z československého pohraničního opevnění.

Při velkém bombardování této základny utekl Standa s kamarádem na francouzský venkov. Ve vesnici Le Pont de Louen u města Nantes byli místními vinaři objeveni v kupce sena. Zde se ukrývali a pomáhali rodině se zemědělskými pracemi. Tam navázali upřímné přátelství, které po roce 1966 je udržováno i dalšími generacemi rodu. Tito lidé jim zprostředkovali spojení na francouzské podzemí hnutí (F. F. I.) a tak se mohli zapojit do partyzánského boje. V době od 4. 8. 1944

P ř e k l a d .

Velitelství FFI ve V a l l e t Loir Inférieur děkuje
vojínovi K o n e č n é m u Stan. narozenému dne 13.
února 1923 v Bouzově, české národnosti za služby, které
prokázal ve Francii. Ve skupině FFI ve V a l l e t
začal svou činnost od 4. srpna 1944 do 27. října 1944
tím, že se zúčastnil bitvy v přístavu Saint Nazaire. Odebral se opět
do Paříže, aby hlásil do spojenecké armády Československé.

/ Razítko F.F.I. VALLET/

Velitel jednotky:

capt. Chebosol, v.r.

Osvědčuji, dovolávaje se své přísahy jako soudní tlumočník,
ostanovený dekretem Vrchního zemského soudu
v Brně ze dne 26. června 1925, Pres. 13640/51/25,
že přeložil tento souhlas úplně s prvovisem
[signature]

do 27. 10. 1944 je zapojen do vojenské služby ve spojenecké armádě. Dnem 9. 12. 1944 je zapsán u Československé armády a je poslán do Velké Británie na radiotelegrafický výcvik pro Čs. tankovou brigádu. Do bojů je nasazen koncem března u Dunkerque. Zde ho zastihl konec války.

Po ukončení bojů je tanková brigáda pod velením gen. A. Lišky přesunuta po trase Kassel, Kreuzbach, Norimberk do ČSR, kdy hranice vlasti překračuje 18. 5. 1945 v 19.30 hodin. Následuje účast na vojenské přehlídce brigády, které se účastní nejen prezident republiky, ale i velké množství Pražanů. Po několika týdenním pobytu ve vlasti se mu podařilo dostat na dovolenou domů, na Bouzov, a vysvětlit po roce, co se s ním celou dobu, když nebyl ve spojení s rodinou, dělo. Zde se setkal i se svým mladším bratrem Mirkem a poměřili, kdo má lepší pistoli. Mirek je do dneška přesvědčen, že jeho parabola byla lepší než Standův colt. 21. srpna 1945 byl propuštěn na trvalou dovolenou a ihned šel dokončit svá středoškolská studia na stavební průmyslovku do Liberce. Po jejím ukončení byl poslán na umístěnku na východní Slovensko (Stropkov, Třebišov, Bardějov, Michalovce) obnovovat válkou poničená města. Po ukončení této mise odešel na západ Čech. Působil u společnosti Zemstav a později u IPS Praha, kde se v pozici hlavního inženýra podílel na výstavbě Uhelného velkokombinátu ve Vřesové a dalších významných staveb v tomto regionu.

Při pobytu na západě Čech se seznámil s ovdovělou paní Jiřinou a v dubnu 1955 uzavřeli v Praze na Staroměstské radnici sňatek. Této, v životě významné události, se však nemohl zúčastnit otec manželky, protože si v té době odpykával pětadvacetiletý trest za vlastizradu. Člověk, který za války prošel nacistickými

koncentráky, byl vězněn zemí, za kterou bojoval. Jak příznačné - dle jeho vyjádření věznění (Mírov, Valdice, Leopoldov) horší jak nacistické koncentráky. Když byl propuštěn v roce 1962 na amnestii, ponejprv se setkal se svým vnukem Stanislavem, narozeným v roce 1957. Dlouho si svobody a rodiny neužil, v následujícím roce na následky věznění zemřel.

Velmi náročné povolání zanechalo stopy i na zdraví Stanislava, který 25. 9. 1978 náhle umírá na ischemickou chorobu srdeční. Po sobě zde zanechal nevlastní dceru Jiřinu, která v roce 1968 emigrovala do NSR a Stanislava, který vystudoval VŠE v Praze a po celá léta až do dnešního roku působil v ekonomických funkcích. Poslední pozici zastával ve funkci District manager Germany v léčebných lázních Jáchymov.

A u Stanislava (1957) končí existence vojenské uniformy Stanislava (1923). Majitel si ji odvezl na západ Čech, do Karlových Varů. Dlouhá léta byla uložena na půdě ve skříni. Až později v období Standy ml. na střední škole začala sloužit při různých akcích, jak říká, „z frajeřiny“ a jak je u mladých zvykem i s určitým protestem proti výkladu historie, který tehdy běžel. Navíc si bundu - Battle Dress vyzdobil nášivkou indiána - označení americké divize osvobozující západ Čech. Dokážu si živě představit reakci některých učitelů.

Uniforma sloužila - až dosloužila.

Bouzov, březen 2021

Jaromír Fischer

Poděkování za materiály a vzpomínky:

p. Ing. Stanislav Konečný, Karlovy Vary

p. Ing. Miroslav Konečný, Praha

paní Miroslava Marková, Vyškov

p. Ferdinand Mayer, Bouzov

12 NT

ALL RANKS.

li
or
at

ut
le
on
to

success.

BE ON YOUR GUARD and report any suspicious individual.

(1) SOLDIER'S NAME and DESCRIPTION in ARMY

Army Number _____

Surname (in capitals) _____

Christian Names (in full) _____

Date of Birth _____

Place of Birth { Parish _____
In or near the town of _____
In the county of _____

Trade on Enlistment _____

Nationality of Father at birth _____

Nationality of Mother at birth _____

Religious Denomination _____

Approved Society _____

Membership No. _____

Enlisted at GR. BRITAIN On 22.12.1944

For the :-

* Regular Army. * Supplementary Reserve

* Territorial Army. * Army Reserve Section

* Strike out those inapplicable.

For _____ years with the Colours and _____ years in the Reserve

Particulars of former service Army No., Corps or Regiment and period.

Signature of Soldier _____

Date _____

Legation Tchecoslovaque
15, Avenue Charles Floquet, 15
Paris 7e,
Attaché Militaire et de l'Air.

N°

Date: 11. XII. 1944

ATTESTATION PROVISOIRE.

Le soldat KONEČNÝ Hanslav s'est présenté volontairement
au bureau de l'Attaché Militaire et de l'Air Tchecoslovaque à PARIS
pour être incorporé dans l'Armée Tchecoslovaque.
En attendant son transfert dans le dépôt de l'Armée Tchecoslovaque
il est mis en subsistance dans l'Armée Française.
Les autorités alliées militaires et civiles sont priées de lui donner
les facilités nécessaires.
Cette attestation est valable seulement pour la garnison
de Paris Depot Central des Trains

Signature du titulaire:

Han. Konecny

BULANDR R. Lt.Col.
Attaché Militaire et de l'Air
Tchecoslovaque.

P.O. cdt J. J. J.

S.N.C.F. - OUEST
NANTES-ORLÉANS

Legation Tchecoslovaque à PARIS
Attaché Militaire et de l'Air
Tchecoslovaque

BUREAU 1025

Convocation.

Monsieur K.o.n.e.č.n.ý Stenslav. résidant à Nantes.....
se présentera le 9. Décembre 1944 19 à nos services à Paris
7e 15 Avenue Charles Floquet, pour être incorporé dans
l'Armée Tchecoslovaque.

Il fera mouvement sur Paris en temps et par moyen de transport
utiles. A cet effet nous prions les autorités françaises de lui
prêter l'assistance nécessaire.

Paris, le 5. Décembre 1944 19

BULANDR R. Lt.Col.
Attaché Militaire et de l'Air
Tchecoslovaque

P.O. cdt J. J. J.

Co je nově v naší škole?

Nastalo jaro, otepluje se a začínají rašit stromy a nespěšně vykukovat první drobné květiny. Bohužel u nás ve škole je momentálně pusto a prázdná, nemůžeme se těšit z přicházejícího jara společně. Všichni jsme zavření doma a každý po svém bojujeme nejen s pandemií, ale také s pocitem společenského osamění a se ztrátou pravé lidské komunikace.

Nicméně čas se nedá zastavit, takže opět přišel čas zápisů do prvního ročníku základní školy a do školky. Už druhým

rokem budou tyto události probíhat netypicky - bez účasti dětí i rodičů ve škole a ve školce, tedy pouze on-line. Zápis tím přichází o nejzajímavější část, kdy děti mohou nakouknout do školy, podívat se v rámci Dne otevřených dveří do vyučování, zjistit, jak to ve škole vlastně funguje. Mrzí nás to, ale nikdo z nás s tím nic nenadělá.

Zápis do základní školy proběhne od 1. do 30. dubna 2021. Všechny potřebné informace k tomu, jak mají rodiče své dítě přihlásit, jsou uvedeny na webu školy, v aktualitách, a rodiče předškoláků, kteří navštěvují bouzovskou školku, mají informace přímo od vedoucí učitelky v MŠ.

Zápis do Mateřské školy Bouzov proběhne od 2. do 16. května 2021 a také k němu budou uveřejněny veškeré informace na webových stránkách www.zsbouzov.cz.

Přestože děti a rodiče nemůžeme přivítat osobně u nás ve škole, přesto k nám na návštěvu všichni můžou! Připravili jsme pro vás totiž virtuální prohlídku školy - spoustu fotek interiéru budovy a tříd a také 3D procházku školou. Najdete ji na: www.zsbouzov.cz/virtualni-prohlidka-skoly/

Takže vás všechny srdečně zveme!

Jako vzpomínku přikládáme fotky ze zápisu v roce 2016, kdy bylo vše ještě tak, jak má být.

Přejeme všem krásné jaro, pevné zdraví a spoustu potřebného optimismu.

*Mgr. Andrea Řezníčková,
ředitelka ZŠ, MŠ,
ŠJ a ŠD Bouzov*

Vážení spoluobčané, vzhledem k tomu, že situace ohledně možnosti se navzájem setkávat a pořádat akce je nadále nejistá, rozhodli jsme se Vám alespoň pro zpestření nabídnout možnost zapůjčení více jak padesáti her z našeho herního klubu formou výdejního okénka v Jeřmani na adrese spolku pro členy z Olomouckého kraje a v Lošticích pro členy ze Šumperského kraje za dodržování závazných hygienických opatření.

Čas převzetí a vybranou hru je nutné předem domluvit na email spolku damiskospolek@seznam.cz nebo na tel. 730 512 215. Zájemci o půjčování, kteří ještě nejsou členy našeho herního klubu a chtějí se zaregistrovat, najdou všechny informace včetně přihlášky, herního řádu a seznamu her na zapůjčení ke stažení na našich stránkách:

<https://www.damisko.cz/herni-klub>

Pokud situace dovolí, těšíme se na Vás na dalších akcích. Plánujeme Zábavnou lesní stezku se zvířátky,

herní den s turnajem o ceny, Nohejbal na pohodu, třetí ročník Bublinového dne, projektový den ve spolupráci s MAS Moravská cesta, atd. Informace o akcích a fotografie můžete nalézt na našich stránkách <https://www.damisko.cz> a na našem facebooku.

Za spolek DAMIŠKO

Bc. Daniela Ondrušková, předsedkyně spolku

Vážení čtenáři,

do Bouzovských novin loni v únoru se víceméně omylem dostaly mé vzpomínky na začátky bouzovského družstva a jeho zakládajícího předsedu pana Jana Kunce. Již tehdy jsem měl od pana Jiřího Ženožičky k dispozici jím shromážděné zápisy z kronik i dalších dokumentů, které popsal v minulém čísle našich novin. S jeho svolením vám dnes předkládám své osobní vzpomínky na dobu rozvoje družstva, ale hlavně na lidi, kteří se na něm podíleli.

Vraťme se tedy do roku 1959. V kronice je napsáno, že do družstva nastupuje jako zootechnik Ladislav Nemrava. Rodák z Olbramic, 4 roky po maturitě v Olomouci, 2 roky po vojně, nadaný a nadějný zootechnik ONV v Litovli. Odmítl nabídku JZD Laškov a řečeno hokejovou terminologií, byl draftován jako posila bouzovským předsedou. Velmi rychle se zorientoval v novém prostředí a získal důvěru družstevníků a podporu předsedy. Jeho prvním úkolem bylo izolovat krávy nemocné tuberkulózou a do nového kravína ustát jen mladé a zdravé krávy, zajistit jim potřebné krmivo a hlavně svědomité dojičky. Důsledně, den za dnem se mu dařilo zvyšovat kvalitu chovatelských základů, což se brzy projevilo ve výsledcích a pohodě na pracovištích. Hodně ošetřovatelek by si zasloužilo osobní poděkování za to, že svoji práci vykonávaly jako doma. A v mnoha případech pracovaly skutečně doma. V počátcích družstev se do jednotlivých soukromých stájí soustřeďovaly krávy, telata nebo prasata. Postupem času, tak jak se budovaly družstevní stáje, se mohly uvolňovat, ale Laďa se snažil využít pečlivé ošetřovatelky a laciný provoz k ustájení menších skupin zvířat náročných na mimořádnou péči i dále.

Snížoval tím ztráty a zlepšoval celkovou úroveň živočišné výroby. Uplatňoval svůj přirozený talent k obchodním jednáním i svých nespočetných přátelských vztahů s kolegy a spolužáky. Jednou z úspěšných smluv byla smlouva s Plemenářským podnikem Tlumačov o zřízení připouštěcí stanice plemenných hřebců v Bouzově u Reců. Pan Vlastimil Rec byl vyhlášený „koňar“. Stručně řečeno koním rozuměl a většina koní po nějakém čase rozuměla jemu.

Musel sice v družstvu někdy sednout na traktor, ale jak se objevila možnost pracovat s koňmi, vrátil se k nim.

K práci na poli a hlavně v lese. Smlouva na zřízení stanice plemenných hřebců byla jeho splněné přání. Ředitel Ing. Prášil to brzy poznal a po pravidelných bonitacích i náhodných kontrolách odjížděl vždy spokojen. Povolil Vlastíkovi Recovi na základě záruk JZD jako jedinému chovateli plemenných hřebců přibližovat kládí v lese. Konečně tím i získal, protože mu Vlastík podával posudky, jak který hřebec má tuto práci „v krvi“. A chované norické plemeno mělo práci v lese jako chovný cíl. Když musel na Bouzově skončit slovatný hřebec Šemur, bylo u Reců smutno. Ten prý byl tak vychovaný, že již ve stáji, když dostal pracovní ohlávku s udidlem, mířil k vozu do lesa. Když mu ale Vlastík nasadil parádní ohlávku, už ve stáji se řehtajíc těšil na přivedené klisny. Selský rozum a přehled měl Vlastík nepopíratelný. Pamatuji si, že už kdysi dávno prohlásil „Až se jedná Honza Kuncu skácí, družstvo se zatřepe a gdo ví, esle to přežije“.

V roce 1969 vzniklo z iniciativy předsedů JZD Bouzov, Podolí a Kozov a za podpory OZS v Olomouci kooperační sdružení za účelem vybudování výkrmny pro 800 býků. Předseda Kunc nabídl stavební pozemky ve Hvozdecku, kde byla již krátce v provozu kravín pro 100 dojnic. Politické uvolnění roku 1968 umožnilo stavět stáje s novými technologiemi ustájení a krmení. Na doporučení Ing. Broučka ze stavebního sdružení v Olomouci jsme navštívili několik již vybudovaných stájí s bezstelivovým, roštovým ustájením a rozhodli jsme se pro tento způsob.

S pomocí Vojenských staveb Olomouc byla výkrmna dokončena v roce 1973. Mezi stavaři byl i Ivan Hampl, rodák ze Stěbořic u Opavy. Našel si u nás manželku i práci a oběma zůstal věrný do konce svého života. Odešel tak rychle, že jsem mu nestál poděkovat za dlouholetou spolupráci. Je Nadmíru těžký úkol vedoucího jsme svěřili panu Miroslavu Leibnerovi, bývalému předsedovi JZD Hvozdecko. Nebylo dost krmiv pro zvýšené počty zvířat, objevily se některé vady betonových roštů, nebyly zkušenosti s hospodařením s kejdou. Nápravy se musely řešit „za pochodu“.

V roce 1974 se realizovala celostátní akce slučování JZD do větších celků s proklamovaným účelem zvýšení produktivity zemědělské výroby. Na okrese Olomouc se počet družstev snížil z bývalých 103 na 18 o velikosti 3–5 tis. ha. Největším družstvem se stala a asi dosud je Senice na Hané s více jak 9 000 ha. U nás se sloučila JZD Bouzov, Luká, Podolí a Kozov a vytvořilo se JZD Mír se sídlem v Bouzově. Do čela jako předseda byl vybrán a zvolen pan Jan Kunc. Nové družstvo hospodařilo na necelých 3 000 ha, ale v katastrech 20 obcí a osad od Svojanova až po Savín. Pro tak rozdílné a vzájemně vzdálené pozemky a stáje bylo nutno hledat vhodné využití. Také proto, že osevní plochy a objem výroby přádného lnu v okrese Olomouc dostal do výrobního plánu Státní statek Horní Loděnice a JZD Mír Bouzov muselo převzít větší úkoly ve výrobě konzumních brambor. Výrobní náměstek pan Jaromír Blekta a dřívější úspěšný předseda JZD Podolí se tomuto řešení bránil. Obhajoval setí a pěstování lnu ve sloučeném JZD, ale marně. JZD Podolí mělo před sloučením vynikající výsledky v pěstování a v tržbách za urosené stonky i lněné semeno. Výmlat se prováděl pojezdem traktoru po rozloženém lnu na silnici uprostřed Podolí a šoféři osobních i nákladních aut včetně autobusů si zvykli, že musí několik dnů používat objíždku za koupalištěm a hřištěm. Kvalita stonku se určovala podílem a pevností vytřených vláken ze vzorků z každé dovezené fůry. A podolští družstevníci dosahovali v tírnách Moravolnu v Potučníku, Malé Štáhli i Staré Libavě za tradičně nejlepší kvalitu i vysokou cenu. Do těchto vzdálených míst se stonky lnu, svázané do snopků vozil na prodloužených traktorových přívěsech. Pan Antonín Komárek dodnes vzpomíná, že vítězili i v nepsané soutěži o největší dovezenou fůru. A já si vzpomínám, že když jsme si v Kozově nevěděli rady, jak vytrhat polehlý len, přijel Toník Komárek s trhačím strojem a za dva dny bylo po starostech.

Určitou kompenzací za výměnu pěstování lnu za pracné a ekonomicky méně výhodné pěstování brambor, byla pozdější nabídka OZS Olomouc k převzetí nedokončených skladů a loupárny brambor ve Třech Dvorech u Litovle. Tuto investici budovala Fakultní nemocnice Olomouc ve spolupráci s JZD Červenka. V roce 1982 jmenoval tehdejší předseda Ing. Josef Vydržel vedoucím této bramborárny pana Aloise Jurečka, který se pustil do nové práce s velkým elánem. Dokončil technologické vybavení, sehnal pracovníky a brzy začal zásobovat oloupanými bramborami olomouckou nemocnici i školní jídelny a restaurace v olomouckém okrese i mimo něj. Slupky z brambor nekončily jako odpad, ale po doplnění a převaření byly výborným teplým krmivem pro prasata v družstevních stájích.

Omlouvám se čtenářům, že ve svých vzpomínkách občas předbíhám časový sled událostí a prosím, aby se se mnou vrátili do roku 1974, kdy došlo k již popsanému sloučení čtyř družstev. Pan Jan Kunc byl jako předseda postaven před náročnou změnu řízení. Družstvo mělo asi 450 pracujících a téměř 760 členů. Dřív všechny družstevníky znal, debatoval s nimi na poli a ve stájích. Pokládal za svou povinnost se s každým zemřelým na hřbitově rozloučit. To už v tomto počtu lidí a rozloze družstva nešlo. I v nových podmínkách si zachoval dosavadní přednost – profesní i osobní podporu funkcionářům u kterých poznal schopnost a upřímnou snahu pomáhat roz-

voji družstva. Bez ohledu na politickou příslušnost. Změnila se také státní zemědělská politika. Zvýšily se výkupní ceny zemědělských výrobků, nově byly zavedeny tzv. diferenciální příplatky, které měly za úkol zmírnit rozdíly přírodních podmínek. Také nové daně z pozemků se lišily dle úrodnosti zhruba od 100 do 1 200 Kč za hektar. To vše přispělo k vyrovnání rozdílů mezi družstvy na úrodné Hané a ekonomické i mzdové úrovni. Výše vzpomínané pracovní jednotky byly nahrazeny mzdami na úrovni průmyslu. Změnil se i styl řízení jednotlivých JZD bývalou Okresní zemědělskou správou, která se od roku 1968 zreorganizovala a přejmenovala na Okresní zemědělské sdružení Olomouc. Jeho ředitel Vladimír Hekrla prosadil okres Olomouc jako vzorový v koncentraci a specializaci výroby dle přírodních podmínek. Chtěl soustředit pod podnikové řízení v Olomouci i některé přidružené výroby a projekční a stavební činnost. Výroba polystyrenu na Bouzově se tak dostala při sloučení pod firmu Kombinát Haná v Olomouci. Bohužel, 3. června 1974 došlo k požáru, který zničil kolnu, většinu zásob i výrobní zařízení.

Tehdy jsem viděl, že i tak silná osobnost, jakým pan Jan Kunc byl, může být na pokraji svých psychických i fyzických sil. Naštěstí hned na následující poradě vedení družstva, se všichni členové postavili za obnovu výroby polystyrenu opět v režii JZD Bouzov. Pan František Kovář, bývalý předseda JZD Slavětín a JZD Luká navrhl jako vhodný objekt ocelokolnu ve středisku ve Slavětíně. Mirko Spurník se s nadšením ujal organizace, Jirka Příkopa stavebních povolení a úprav a moje manželka Marie jako tehdejší hlavní ekonomka zajištění financí – bankovních úvěrů, dotací i finanční spoluúčasti JZD Haňovice. Díky dalším mnoha pracovníkům byla za rok zahájena výroba v nových prostorách.

Invence Mirko Spurníka se stala základem pro rozvoj této ekonomicky úspěšné produkce víc než třicet let, kdy byla součástí družstva a téměř dalších třicet let ve firmách po jejím prodeji v roce 1992. V této souvislosti si dovoluji čtenářům citovat zajímavý osobní rozhovor s bývalým předsedou představenstva Úsovska a. s. Ing. Jiřím Milkem před schvalovací valnou hromadou na Bouzově. Na můj dotaz odkdy jsou větší páni na Úsově, než na Bouzově bez rozmyšlení odpověděl: „od té doby, co jste prodali přidruženou výrobu ve Slavětíně“.

Ale vraťme se k podnikavosti Mirko Spurníka a Lojzy Jurečka. Traduje se, jak ředitele sklárny Kavalier v Sázavě přesvědčili o výhodnosti balení křehkých skleniček do krabiček z bouzovského polystyrenu. Dohodli se s ním, že je zaplatí, rozbijí-li se po vyhození z okna jeho kanceláře takto balené. Vyhodili, skleničky vydržely, udělali smlouvu na několik let. Hlavním výrobkem objemem i finančním výnosem byly stavební panely s vysokým podílem polystyrenu. Pan Ženožička v minulém čísle bouzovských novin uvádí počátek výroby již do roku 1971.

Mimo výrobky z polystyrenu zkoušeli i recyklovat použité plasty a s elánem a odvahou začali svážet části televizorů, automobilů i jiné plasty a ukládali je v silážní jámě ve Slavětíně. Když byla plná, vozili je do Podolí. Spurník odešel do důchodu, Jureček na bramborárnu a předseda Vydržel těsně po revoluci rozhodl, že se budou třídit a šrotovat na středisku v Podolí. S tehdejším vedoucím střediska panem Antonínem Komárkem jsme se dostali do

zcela nových problémů. Věděli jsme jen, že se jednotlivé druhy plastů liší víc než přísady do granulí pro zvířata.

Při hledání znalce jsme měli štěstí, že se nechal přemluvit ke spolupráci pan Jiří Solovský z Tesly Litovel. Pod jeho dohledem se našrotovaly první tuny a Koospol určil odběratele v rakouském Linci. František Spurný nastartoval Liazku a těsně před Vánoci 1990 jsme napjatě čekali na přijetí u rakouského odběratele. Odebrané vzorky prošly bez závad, složili jsme a jeli spokojeně domů. Cena vzhledem ke kurzu koruny a zpracovanému odpadu byla výhodná. Rozhodnuto, že se bude pokračovat. Rád jsem předal tuto činnost mladému Ing. Petrovi Vydrželovi, který z ní vytvořil podnik Remark. Jeho předností jsou nesporné podnikatelské schopnosti, maximální snaha o spokojenost a odborný růst více jak 150 zaměstnanců i uznání za někdejší první krůčky recyklace plastů v bývalém JZD.

Opět se čtenářům omlouvám, že jsem s osudy přidružených výroby odběhl v čase i tématu.

Největším odvětvím JZD Mír Bouzov, pokud se týká počtu pracovníků a tržeb byla živočišná výroba. Její řízení bylo svěřeno oficiálně mě, bývalému předsedovi JZD Kozov. S Laďou Nemravou jsme se neoficiálně dohodli na vyčlenění chovu prasat pod jeho samostatné vedení. Znal jsem se s ním již ze školy v Olomouci a hned od prvního dne, spíš večera. Vracel jsem se z chmelové brigády v Čechách několik dní po zahájení školy a na internátě už se mnou asi nepočítali. Bezradného se mě ujal starší přívětivý student a povídá: lehni si na moji postel, já ještě stihnu autobus do Náměště. To jsem nevěděl, jak dlouhá cesta je z Náměště do Olbramic. I další moje zkušenosti s jeho prací a jednáním mě ubezpečily, že rozvoj chovu prasat bude v nejlepších rukách a mohu se věnovat chovu skotu. Občas se mezi lidmi řešilo, že je lepší pracovat u „prasečkářů než u rohatých“, ale bylo-li třeba, byla ochota si vzájemně pomáhat. Laďa dobře věděl, že produkovat a prodávat plemenné prasničky k dalšímu chovu za dvojnásobek až trojnásobek běžné jatečné ceny je významný přínos pro pokladnu družstva a prodat za pěti až desetinásobek plemenného kanečka na aukčních trzích je navíc podstatný přínos pro prestiž mezi chovateli z celé republiky. Většina zootechniků si takovou pozici přála. Ale cesta k ní byla náročná a vyžadovala velkou vytrvalost, píli i talent. Nezbytné bylo množství zdravotních testů a vakcinací proti chorobám včetně rentgenových vyšetření jednotlivých zvířat v chovu. A také četné prověrky plemenářů na plodnost prasnic, přírůstky selat, jateční kvalitu kontrolními porážkami i ultrazvukovým vyšetřením zvířat ve stájích. Pečlivá práce ošetřovatelů a bezchybná evidence byla základní podmínkou.

Původně se u nás chovalo české bílé plemeno. Laďa se pro další zvyšování plodnosti, zdraví a kvality masa v produkčních chovech rozhodl pro nákup černostrakatého přeštického plemene z Plzeňska v roce 1969. Nový chov svěřil do péče manželů Libuše a Františka Šípkových. Znal jejich pečlivost a pracovitost a oni se dobré pověsti snažili dostát při každoročních bonitacích i četných kontrolách plemenářů a veterinárních lékařů během dlouhých let. V roce 1973 je záznam v kronice o Laďově příspěvku o nákupu prasniček plemene landrase. Toto ple-

meno bylo vyšlechtěno s cílem výrazně snížit podíl sádla a špeku a zvýšit podíl libového masa z nejcennějších partií jatečných prasat. Splňovalo evropský trend snižování živočišných tuků v potravinách. K původním nákupům bylo třeba západní měny (devízy) a tak plemenářský podnik svěřoval toto plemeno jen ověřeným a spolehlivým chovům. Měli jsme štěstí, že v té době byl na Okresní zemědělské správě zootechnikem chovu prasat pan Josef Koukal. Vynikající student Střední zemědělské školy na Hradisku u Olomouce, ale studium musel přerušit, aby nahradil staršího bratra Antonína po dobu jeho dvouleté vojenské služby na rodném hospodářství ve Hvozdečku. Po maturitě si jej jako zootechnika vybralo úspěšné JZD Blatec a odtud ředitel OZS v Olomouci. Nezapomněl, jaký je rozdíl pracovat a plnit dodávkové povinnosti soukromého zemědělce ve Hvozdečku a v JZD na úrodné Hané. Neváhal proto v rámci svých možností a pravomocí bouzovsku všestranně pomáhat.

Prosadil okresní koncepci výroby vepřového masa. Jejím základem byly velkokapacitní porodny selat Společného zemědělského podniku ve Velkém Týnci. Odchovaná selata odebíraly velkovýkrmny v Pasece. Produkce chovných prasniček na obnovu stáda ve velkokapacitních porodnách byla svěřena JZD Mír Bouzov. Odpovědnost za správný výběr a šlechtění prasat, jejichž potomstvo tvořilo většinu výroby kvalitního vepřového masa v okrese Olomouc ležela na Laďovi a Pepíkovi. A to i tehdy, když byl Laďa od roku 1985 výrobním náměstkem družstva a Pepík od roku 1990 zootechnikem Společného zemědělského podniku Olomouc.

Snad se na mne nebude Laďa dlouho zlobit za to, co jsem na něj ve svých pamětech všechno prozradil. A doufám také, že mě po čase odpustí, že se s Vámi, trpěliví čtenáři, kteří jste to dočetli až sem, podělím o vzpomínku na jednu z jeho „lumpáren“. To bylo ještě v době, kdy pan Antonín Bárta, bývalý předseda JZD Jeřmaň a tehdejší místopředseda JZD Bouzov řídil mechanizaci a autodopravu na Bouzově. V zimě poslal šoféry do světa, opravářům zkontroloval stav přípravy strojů na jarní práce a mohl si vzít půl dne dovolené na provedení domácí zabíjačky. Měl okruh svých známých, kteří si nedovedli představit, kdo jiný by tak důležitou událost zvládl tak zručně, čistě a chutně jako Tonda. Bezelstně si do svého stolního kalendáře v kanceláři dělal záznam, kdo si zabíjačku objednal. Ten den si přečetl Nejezchleba František Hvozdečko, nastartoval motoruku a jel tam. Ale na dvoře klid, pařák s vroucí vodou nikde. Až po chvíli otevřela paní Mařenka a říká: to je nějaký omyl nebo rošťárna. A když viděli spoza roha smějící se chlapy včele s Laďou, bylo Tondovi jasné, proč se mu zápis v kalendáři zdál nějak pěkně napsaný. Spolu s MVDr. Šnoflákem, pomocníky a ošetřovateli zrovna končili selekci kanečků na odchovně. Ale když už jste tady, pojdte dál. Protože nepřišli s prázdnou, při dobré svačině, se vše vyřešilo. Tonda se chvíli zlobil a tvrdil že je to Laďova odplata za jeho podpis pod smlouvou o přestupu z ONV Litovel do Bouzova. Dřív než dojedli a dopili, byli zase nejlepší kamarádi. Laďovy „lumpárny“ v jeho pojetí byly vždy pokusem o dobrý skutek či legraci a měly ke slovu lump skoro stejně daleko jako jeho povaha ke zděděnému příjmení.

Karel Zatloukal

Rozhovor s Tomášem Bártou před novou sezonou 2021

Tomáši získal jste vloni titul mistra České republiky v Scratchi na dráze, taky jste objel Czech cycling Tour v reprezentačním týmu, byl jste 7. na GP Kranj, který z těchto výsledků dáváte za letošní sezónu nejvýše (nebo něco jiného)?

Nejvíce si cením asi desátého místa ve třetí etapě Czech Tour, byla to opravdu těžká etapa přes Beskydy s těžkým závěrem ve Frýdku-Místku, musel jsem hodně trpět, abych se vůbec do spurtu dostal, když už jsem se doplahočil na cílové okruhy, věděl jsem, že tuhle šanci nesmím pustit. Poté bych zařadil na stejnou úroveň titul z dráhy, sedmé místo z Kranje a Rhodosu, desáté z Pucharu MON v Polsku a druhé místo z Hanáckých okruhů. Všude byla silná konkurence. Nejvíce mě však mrzí, to, že sezóna neproběhla podle plánu. Přes zimu jsem hodně makal, čemuž odpovídaly i výkony a čísla co jsem jezdil na trénincích ještě v dubnu a květnu. Nevěděli jsme, kdy se sezóna rozběhne, mohlo to být hned v květnu nebo až srpnu, já se rozhodnul makat pořád dál bez pauzy a asi jsem to trochu přehnal. Po Czech tour jsem se už necítil vůbec dobře. Nechci říkat, že titul z dráhy loňskou sezónu zachránil, spíše mě motivoval do další práce.

Podle vašich vyjádření na sociálních sítích jsem si všiml, že jste v Tufo Pardus Prostějov měli výbornou partu, jak se Vám odchází?

Je to tak, v Prostějově jsem byl od roku 2015, kdy mě přivedl do týmu můj trenér Tomáš Konečný jakožto nadějnýho kadeta. Za tu dobu jsem se vypracoval na lídra týmu, získal spoustu medailí a titulů z MČR, byl několikrát v TOP10 v závodech světového poháru i závodů UCI. I spolujezdci byli perfektní, měli jsme super partu, na rok 2019 snad nikdy nezapomenu, byla to jízda. Ovšem bohužel všechno jednou končí, myslel jsem, že bych mohl jít někam do zahraničí, ale letos ta sezóna byla taková, jaká byla, takže bylo těžké se někam dostat. Byl jsem už lehce demotivovaný. Za můj přestup může jednoznačně krize spojená s covidem a taky chuť zkusit něco nového z mé strany.

Jak proběhl příchod do nového týmu Topforex ATT Investments?

Výborně! Bohužel v době prvního týmového srazu jsem byl v karanténě, takže jsem se ho nemohl zúčast-

nit, ale sešel jsem se s panem Radimem Kijevským a Petrem Kaltofenem, dostal jsem kolo a vše, co jsem potřeboval. Co se materiálních i finančních prostředků týče jsem zajištěn tak, abych se mohl v klidu nadále věnovat cyklistice na současné úrovni. Druhý týmový kemp jsem už byl s týmem. Kluci jsou v pohodě, vytváříme super partu, navíc tu je i Karel Tyrpekl, což je můj kamarád už z Prostějova. Myslím, že jsme si tu celkem sedli, máme tu dva starší kapitány, několik „druhoráčků“, různé typy jezdců, takže za mě je to dobře poskládané.

Bavili jste se v týmu o vaší roli pro další sezónu, protože jednoznačně minulý rok Topforexu chyběl sprinter?

O tomhle jsem se bavil s vedením už v září, že by byli rádi, kdyby někoho jako jsem já do týmu přivedli. Nyní máme spoustu šikovných jezdců, ale myslím, že jsem do týmu přišel s určitým úkolem a ten se budu snažit příští rok plnit. Máme plán, mám motivaci, chceme cíleně pracovat na mém rozvoji po všech stránkách. Chci se zlepšovat závod od závodu, a uvidíme, zda když dostanu maximální podporu týmu, jakých výsledků jsem schopen dosáhnout. Jestli to bude stačit na to abych pravidelně vyhrával nebo jezdil do TOP10, to ukáže až sezóna. Ale ano, měl bych být sprinterem číslo jedna.

Budete mít příští rok prostor na dráhovou disciplínu, nebo je to jednoznačná silniční záležitost?

O tomhle jsme se ještě moc nebavili. Já bych se na dráze klidně občas svezl, taky mě láká možnost závodění v mistrovském dresu, to je jasné, ale nechci na úkor dráhy si rozbíjet silniční program, který budeme mít velice kvalitní. Pokud budou dráhové závody v ČR (GP ČSC, MOM, GP Brna), nebo MČR tak bych se rád zúčastnil, ale nevím, nechávám si zatím dveře otevřené. Uvidíme, jak se domluvíme v týmu, a jak by vše zapadalo do plánu. Přece jen se jedná o tým se zaměřením na silnici.

Díky Tome, za celé Kolology Official přejeme hodně štěstí do nadcházející sezóny.

Zdroj: Kolology Official

Cyklista Tomáš Bárta dojel třetí v Umag Trophy

4. března 2021 11:21 - Umag

Cyklista Tomáš Bárta při prvním startu v sezoně vybojoval třetí místo v Umag Trophy. V hromadném finiši v závěru 154 kilometrů dlouhého závodu v Chorvatsku nestačil jednadvacetiletý český jezdec jen na Italy Jakuba Mareczka a Filipa Fortina.

Celkem 29 týmů se zúčastnilo tradičního závodu kategorie UCI v chorvatském Umagu, který se konal 3. března. Do závodu dlouhého 154 km každý z nich mohl vyslat 6 závodníků. Topforex ATT Investments zastupovali Petruš, Štoček, Bárta, Hetflejš, Janoš a Voltr. Na čele pelotonu se drželi po celý závod cyklisté Vini Zabú, kteří chtěli dovést svého lídra Jakuba Mareczka do hromadného spurtu. Hned za nimi se drželi závodníci Topforex ATT Investments. Úkolem bylo maximálně chránit Tomáše Bártu. Jiří Petruš v pozici kapitána dostal své roli a tým perfektně koučoval. V samém závěru provezl městem Tomáše Bártu na svém zadním kole Matuš Štoček a připravil mu tak výbornou pozici

do závěrečného spurtu, kde se prosadil a dojel do cíle bronzový za vítězem Jakubem Mareczkem a druhým Filippem Fortinem (Team Vorarlberg). Další Čech v pořadí byl Alois Kaňkovský z hradeckého Elkov-Kasper, který dojel na 26. místě.

V neděli 7. března 2021 čekal závodníky Topforex ATT Investments druhý ze série chorvatských závodů. V jednorázovém závodě Poreč Trophy byli opět mladí cyklisté české profesionální stáje vidět, nejlepší To-

máš Bárta dojel v hromadném dojezdu na 12. místě. „Dnešní výsledek rozhodně nebereme jako zklamání. Ve velké konkurenci jsme měli v TOP 20 dva zástupce, což hodnotím jako solidní výsledek. Tomáš Bárta byl navíc nejlepší Čech,“ hodnotí závod sportovní ředitel Topforex ATT Investments Petr Kaltofen.

Zdroj: Sport.cz,

TZ Topforex ATT Investments Pro Cycling Team

Tomáš Bárta šestý na závodě GP Slovenian Istrie

Závod se konal 21. března ve Slovinsku. Okruh byl situován do přímořského města Izola, odkud jezdci startovali i cílovali.

Petr Kaltofen, sportovní direktor Topforexu: „Naším cílem bylo dostat Tomáše Bártu přes úvodní těžké okruhy na ty závěrečné, které už nebyly převýšením tak náročné, což se za přispění všech kluků podařilo. Závěr byl hodně hektický, zase se padalo. Tomáš se umí pohybovat velice dobře v balíku, navíc je to chytrý závodník a dneska svoje kvality prodal naprosto skvěle. Šesté místo absolutně a druhé do 23 let je pro nás další výrazný úspěch!“

Cyklisté Topforex ATT Investments budou pokračovat začátkem dubna na dvou závodech na řeckém ostrově Rhodosu. Nejprve 4. dubna jednorázový závod a potom od 8. do 11. dubna čtyřetapový Okolo Rhodosu.

Zdroj: Roadcycling.cz,

TZ Topforex ATT Investments

Petr Leibner

Bouзов 66

tel: 605360937

leibnerovi.bouзов@email.cz

Brousíme veškeré domácí, kuchyňské a zahradní nářadí, dále brousíme řetězy na pily, kotoučové pily do průměru 400mm, vrtáky do železa do dřeva tvrdokovové a vidiové, frézy stopkové a gravírovací.

Provádíme drobné svářečské a zámečnické práce.

Výroba nožů na zakázku.

FARNÍ LETNÍ STANOVÝ TÁBOR

na louce u Protivanovského mlýna pro děti od 6 let do 13 let

termín: 8.8. - 14.8. 2021, cena tábora: 1500,- Kč

(kontakt na organizátora: Marcela Foltasová tel.č. 725611928)

Přihlášky k vyzvednutí v kostele na Bouzově, Měrotíně, Bílé

Lhotě nebo po telefonické domluvě lze zaslat emailem. Příjem přihlášek do poloviny června.

Zasáhla Vás také koronavirová krize?

Naše Charita je tady od toho, aby Vám pomohla. Nebo chcete pomáhat s námi? Zapojte se do jarní Potravinové sbírky!

Na jaře minulého roku jistě každý z nás doufal, že opatření spojená s koronavirovou pandemií budou za chvíli pryč a nikoho nenapadlo, že za rok budeme v situaci, která bude o tolik horší.

Lidem začínají docházet finance už i na to nejnужnější – na potraviny. Charita v Litovli poskytuje v rámci služeb svým klientům možnost potravinových balíčků, které zprostředkuje Potravinová banka. Dříve tyto balíčky směřovaly především samoživitelům, seniorům nebo chudším obyvatelům. Nyní registrujeme, že o pomoc žádají i lidé, které by dříve nejspíš nikdy nenapadlo, že se ocitnou v takové nouzi a nebudou mít dostatek financí ani na nákup základních potravin. Již rok trvající pandemie připravila část lidí o zaměstnání nebo si již nevýdělejí tolik jako dříve. Mnoho lidí je nuceno brát si půjčky nebo sáhnout na své úspory – zdroje ale nejsou nekonečné.

Jednou ze služeb naší Charity, která Vám může s Vaší situací pomoci, je **Sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi**. Pracovnice pomáhají rodinám s jejich aktuální situací a snaží se společně najít správnou cestu k lepšímu. Existuje nespočet témat, na které se spolu můžete zaměřit. Ať už se jedná o ztrátu zaměstnání, po-

moc se stanovením výživného a péče u dětí, komunikaci s úřady, pomoc se sepsáním různých úředních záležitostí a mnoho dalšího. Nebojte se nás kontaktovat na tel. čísle **731 643 780**. Služba může být anonymní. Každý z našich pracovníků je vázán mlčenlivostí, o Vašich potížích se tak nikdo nedozví.

Počet osob ohrožených chudobou bude vlivem pandemie přibývat a pomoci můžete i vy. **Stačí se zapojit do jarní Sběrky potravin, která proběhne 24. 4. 2021 v Bille v Litovli**. Vámi vybrané potraviny a drogerie poputují na Charitu v Litovli, která pomáhá například opuštěným seniorům, rodičům samoživitelům, rodinám v krizi, lidem bez domova či lidem s psychickým a tělesným postižením.

Pomáháme tam, kde nás lidé potřebují.

Charita v Litovli

ŽALUZIE – DOSOUDIL

NABÍZÍ:

- INTERIÉROVÉ ŽALUZIE
- HORIZONTÁLNÍ A VERTIKÁLNÍ
- VENKOVNÍ ROLETY A ŽALUZIE
- SÍTĚ A SÍTOVÉ DVEŘE PROTI HMYZU
- BALKONOVÉ MARKÝZY
- GARNÝŽE A JINÉ BYTOVÉ DOPLŇKY

POSKYTUJEME:

- PORADENSKÝ SERVIS
- ZÁRUČNÍ A POZÁRUČNÍ SERVIS
- VÝMĚRA ZDARMA
- ODBORNÁ MONTÁŽ VŠECH PRODÁVANÝCH PRODUKTŮ

DODÁVKA A MONTÁŽ DO 10 DNŮ

KONTAKT: 608 353 994

PRONÁJEM POZEMKŮ

Hledám do pronájmu louky, pole. Výpověď u stávajícího pronajímatele vyřídím za Vás, nevdám i delší výpovědní lhůta. Na pozemcích bude řádně hospodařeno. Nájemné 4–5 000 Kč / ha, možnost dalších služeb.

Více informací na:

Lukáš Zapletal, Hvozdecko 15, Bouzov

Tel.: 734 107 175

E-mail: farma.hvozdecko@seznam.cz

web: <https://farma-hvozdecko.webnode.cz>